C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-992/25 Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei
(1-25123480-03-1r-29122025) Judecător: Cristina Păun

D E C I Z I E
În numele Legii

30 aprilie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
Având în componența sa:
Președintele completului, judecător: Ion Talpa
Judecătorii: Viorica Severin, Cristina Prisacari

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul inculpatului Mihail Prociuc, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 27 noiembrie 2025, pe cauza penală în privința lui:

Prociuc Mihail ***,** născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, *****, cetățean al RM, moldovean, studii medii, nesupus militar, un copil minor la întreținere, neangajat în câmpul muncii, anterior condamnat:

-prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central, nr. 1-279/2020 din 08.07.2020, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 140 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;
-prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central, nr. 1-465/2022 din 10.04.2023, recunoscut vinovat în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal și stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 u.c.,cu liberarea de executarea pedepsei în baza art. 2 din Legea nr. 243 din 24.12.2021 cu privire la amnistie.

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal,

Termenul de judecare al cauzei:
Instanța de fond: 28.08.2025-27.11.2025
Instanța de recurs: 29.12.2025-30.04.2026

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 27 noiembrie 2025, Mihail Prociuc a fost *recunoscut vinovat* de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, aplicându-i în baza acestei legi, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform art. 90 din Codul penal, pedeapsa sub formă de închisoare numită, lui Prociuc Mihail *****, a fost suspendată pe un termen de 1 (un) an şi nu va fi executată dacă în perioada de probațiune fixat condamnatul Prociuc Mihail *****, nu va săvârși o nouă infracțiune şi, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Conform art. 90 alin. (6) lit. b) din Codul penal, s-a obligat Prociuc Mihail *****, ca pe perioada de probațiune fixat să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile organele competente.

Controlul asupra executării de către Prociuc Mihail ***** a obligațiilor stabilite prin prezenta sentință se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acesteia.

S-a menținut măsura preventivă – ridicarea provizorie a permisului de conducere nr. ***** eliberat la 13.06.2025 pentru categoriile „B” și „B1” aplicată în privința lui Prociuc Mihail. Măsura preventivă va înceta de drept la data devenirii definitive a prezentei sentințe.

La intrarea sentinței în vigoare, a o remite în adresa IP „Agenției Servicii Publice” în vederea executării acesteia în partea anulării dreptului de a conduce mijloace de transport.

Mijloacele materiale de probă:

-tichetul „Drager Alcoltest 6810” din 27.07.2025, potrivit căruia concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către Prociuc Mihail, constituia 1,35 mg/l, recunoscut ca mijloc material de probă și anexat la cauza penală prin ordonanța organului de urmărire penală din 30.07.2025 – *de păstrat la materialele cauzei*.

-suportul optic de informații de tip DVD-R, recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 29.07.2025 - *de păstrat la materialele cauzei.*

Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt,* a constatat că Prociuc Mihail la 27 iulie 2025, aproximativ la ora 04:59 min., fiind deținător al permisului de conducere cu nr. ***** perfectat pe numele său, valabil pentru categoriile Bl și B, în mod intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și cunoscând cu certitudine că acționează contrar prevederilor pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 357 din 13.05.2009, *potrivit căruia*: „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă

vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere" *a urcat la volanul mijlocului de transport de marcă „TOYOTA", model „CAROLLA", cu numărul de înmatriculare *****,* pe care 1- a condus pe un drum public din *****, *****, *unde a fost stopat de către angajații Inspectoratului de Poliție Sîngerei.*

Fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, Prociuc Mihail ***** a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul „Drager Alcotest 6810", care a stabilit *la Prociuc Mihail ***** concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 1.35 mg/1.*

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, *Prociuc Mihail ****** a comis infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal „conducerea mijlocului de transport cu depășirea limitelor de alcool admisibile, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în vaporii de alcool din aerul expirat ce depășește de 0.35 mg/l."

Cauza penală a fost examinată conform art.364[1] CPP RM în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Împotriva sentinței instanței de fond, a declarat recurs inculpatul Mihail Prociuc, care solicită admiterea recursului, casarea parțială a sentinței în partea privind anularea dreptului de a conduce mijloace de transport şi pronunțarea unei noi hotărâri prin care această pedeapsă complementară să nu fie aplicată.

Consideră că, sentința este excesiv de severă în partea ce ține de aplicarea pedepsei complementare, întrucât și-a recunoscut integral vinovăția, a manifestat regret sincer, iar circumstanțele personale justifică o sancțiune mai blândă.

Inculpatul Mihail Prociuc, menționează că, își asigură existența prin deplasarea zilnică la locul de muncă cu autoturismul, conducerea acestuia fiind indispensabilă pentru obținerea veniturilor necesare întreținerii sale. Totodată, suspendarea executării pedepsei principale confirmă că, instanța de fond a apreciat că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia.

Potrivit art. 447 alin. (1) şi (2) CPP RM, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Procedura înștiințării legale a participanților la proces în temeiul art. 447 alin. (1) *art. 447 alin. (2) CPP RM* a fost executată, cu explicarea participanților dreptului de a depune referință pe marginea recursului declarat.

La cauză, referințe de către participanții la proces nu au fost depuse.

Verificând argumentele invocate în recursul declarat, prin prisma probelor administrate, legalitatea şi temeinicia sentinței atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi respins ca fiind nefondat.

Conform art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) CPP RM, *judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii*: *respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Colegiul penal ajunge la concluzia că, stabilind pedeapsa complementară obligatorie sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport, referitor la care se contestă sentința, instanţa de fond nu a admis derogări de la procedura penală și normele penale, soluția instanței de fond în această latură fiind una întemeiată și corectă, în legătură cu ce, recursul declarat se respinge ca nefondat, temei de casare a sentinței instanței de fond din motivele invocate de recurent nefiind stabilite.

Totodată Colegiul penal apreciază că, instanţa de fond, la stabilirea pedepsei a ţinut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, consfinţite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum şi de criteriile generale de individualizare ale pedepsei, potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, care prevăd scopul pedepsei penale de restabilire a echităţii sociale, de corijare a celui condamnat, de prevenire a săvârşirii de el a noi infracţiuni, stabilind inculpatului o pedeapsă echitabilă faptei infractorice comise, pedeapsă care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale şi va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

În circumstanţele stabilite pe cauza penală, *Colegiul penal nu constată prezenţa circumstanţelor sau a erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, sub aspectul invocat şi aplicarea faţă de inculpat Mihail Prociuc a prevederilor art. 79 Cod penal RM*, ce *ţin de neaplicarea pedepsei complementare*, după cum se solicită în recursul declarat, *deoarece soluţia adoptată de către instanţa de fond este întemeiată şi motivată, măsura de pedeapsă stabilită inculpatului Mihail Prociuc este echitabilă în raport cu circumstanţele cauzei,* cu personalitatea acestuia şi va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului, astfel impunându-se soluţia de respingere a recursului declarat ca fiind nefondat.

Conform art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal RM, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane.

Conform art. 75 alin.(1) Cod penal RM, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului Cod în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a prezentului Cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei instanţa de judecată are obligaţia să ţină cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influienţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.

Colegiul penal reţine că, din materialele cauzei penale denotă că fapta săvîrşită de inculpat a fost confirmată în instanţa de fond prin probele administrate, cărora

instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă, iar la baza sentinței just au fost puse şi probele scrise administrate pe caz şi analizate de către instanţa de fond.

Sancţiunea art. 264[1] alin. (1) Cod penal RM, infracţiune reţinută în sarcina inculpatului, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Sancțiunea art. 264[1] alin. (1) Cod penal RM, prevede ca pedeapsă complementară obligatorie și anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit art. 78 alin. (2) Cod penal RM, în cazul în care instanţa de judecată constată circumstanţe atenuante la săvîrşirea infracţiunii, pedeapsa complementară prevăzută de lege pentru infracţiunea săvîrşită, poate fi înlăturată.

Pedeapsa complementară obligatorie poate fi înlăturată numai în condițiile art. 79 alin. (1) Cod penal RM.

Circumstanțele descrise în recursul declarat referitor la personalitatea inculpatului, nu pot servi temei de excludere a pedepsei complementare obligatorii prevăzute de sancțiunea art. 264[1] alin. (1) Cod penal RM, sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport.

Colegiul penal reţine că, recunoașterea vinovăției, regretul manifestat, necesitatea utilizării autoturismului pentru deplasarea la locul de muncă și situația sa materială reprezintă împrejurări personale care au fost deja avute în vedere de instanța de fond la individualizarea pedepsei, aceasta dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea. Aceste circumstanțe nu constituie, prin ele însele, motive pentru înlăturarea pedepsei complementare prevăzute de lege.

Totodată, ***dispozițiile*** *art. 79 Cod penal* nu sunt incidente în cauză, ***deoarece nu s-a constatat existența unor circumstanțe excepționale***, legate de scopul și motivele infracțiunii, rolul făptuitorului, comportamentul acestuia în timpul și după comiterea infracțiunii ori de alte împrejurări care ar diminua în mod esențial gravitatea faptei sau pericolul social al persoanei. Invocarea faptului că, recurentul are nevoie de permisul de conducere pentru a merge la serviciu reprezintă o consecință obișnuită a aplicării pedepsei complementare și nu constituie o circumstanță excepțională în sensul art. 79 Cod penal.

Mai mult, din sentință rezultă că, recurentul ***nu este la prima abatere de acest gen***, fiind anterior condamnat pentru infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (1) Cod penal. Această împrejurare exclude concluzia că, pericolul social al persoanei ar fi diminuat într-o asemenea măsură încât să justifice aplicarea dispozițiilor excepționale ale art. 79 Cod penal.

În continuare, Colegiul va menționa și prevederile pct. 12) din Hotărîrea Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr.16 din 31.05.2004 „Cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale”, conform cărora „stabilirea pedepsei cu aplicarea art. 79 Cod Penal, se admite numai luînd în consideraţie personalitatea vinovatului în cazul existenţei circumstanţelor excepţionale legate de scopul, motivele, rolul vinovatului şi comportamentul acestuia pînă la săvîrşirea infracţiunii, în timpul şi după săvîrşirea infracţiunii.

În acest caz, instanţa de judecată este obligată să indice în sentinţă care anume circumstanţe ale cauzei sînt considerate excepţionale şi în corelaţie cu care date despre persoana vinovatului ele servesc drept temei pentru aplicarea art. 79 Cod penal RM”.

Colegiul, la fel, *indică faptul că pedeapsa sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijlocul de transport este stabilită de legislator pentru infracţiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (1) Cod penal RM*, ca o pedeapsă complementară obligatorie care are drept scop prevenirea de a comite infracţiuni analogice.

În circumstanţele stabilite ale cauzei penale, Colegiul Penal consideră că pedeapsa complementară obligatorie - *anularea dreptului de a conduce mjloacele de transport va fi efectivă pentru reeducarea şi corijarea inculpatului*, iar temeiuri legale ***de neaplicare a pedepsei complementare obligatorii, în speță, de către instanța de recurs nu s-au stabilit.***

În viziunea instanţei de recurs, pedeapsa stabilită inculpatului este echitabilă faptei comise, corespunde normelor legale şi va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

Astfel, pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Cu atât mai mult, *interzicerea conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică este strict stipulată în Regulamentul circulației rutiere*, formând, în dependență de gradul de ebrietate, contravenție sau componență de infracțiune, ce sunt sancționate de legea contravențională și cea penală, împrejurare despre care inculpatul cunoștea cu bună seamă și care nu l-a oprit de la comiterea faptei prejudiciabile.

În această pondere, Colegiul penal constată că aplicarea în speță a pedepsei sub *formă de închisoare, cu suspendarea acesteia, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport*, nu își va dovedi utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea condamnatului și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni.

În subsidiar, Colegiul penal relevă că inculpatul *Mihail Prociuc,* s-a deplasat la volanul autoturismului pe drumurile publice în condițiile în care se afla în stare de ebrietate, *creând un pericol iminent privind siguranța circulației pe drumurile publice*, fiind notoriu faptul că datorită încălcării normelor legale de circulație pe parcursul anilor au avut loc grave accidente de circulație, care s-au soldat cu victime omenești și importante pagube materiale.

Prin săvârșirea acestei infracțiuni s-a creat o stare de pericol pentru siguranța circulației rutiere. De altfel, infracțiunea de conducere a unui vehicul sub influenta alcoolului este o infracțiune de pericol, astfel că, pentru a se evita producerea de accidente de circulație, legiuitorul a incriminat această faptă, pericolul social fiind unul abstract, inseparabil legat de materialitatea faptei, indiferent de împrejurările în care s-ar comite aceasta şi de urmările produse, ori care s-ar fi putut produce cu privire la persoane sau bunuri.

Astfel, Colegiul penal constată că, prin săvârșirea faptei analizate, s-a pus în pericol siguranța celorlalți participanți la trafic, stare de pericol care este prezumată.

Or, fapta săvârşită de inculpatul Mihail Prociuc prezintă pericol social*, întrucât alcoolul şi drogurile diminuează puterea de discernământ, capacitatea de concentrare şi atenţia conducătorilor auto, le alterează reflexele, timpul de reacţie, acuitatea văzului, iar numărul erorilor în conducerea autovehiculelor şi al încălcărilor de lege creşte în raport direct proporţional cu cantitatea de alcool ingerată*.

Prin urmare, Colegiul penal reține că, infracțiunea care este imputată inculpatului *Mihail Prociuc,* are un pericol social ridicat, făcând parte din domeniul securității circulației rutiere şi exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității şi ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică şi, având în vedere că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, conducerea acestora de către persoane în stare de ebrietate reprezintă un grad şi mai avansat de pericol.

La caz, Colegiul penal evidențiază că, pedepsele stabilite de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp trebuie să fie şi juste, adică să se respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii şi vinovăția autorului.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat de către inculpat, urmează a fi respins ca nefondat, iar sentinţa instanţei de fond urmează a fi menţinută fără modificări.

Conducându-se de prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit.a) Cod de Procedură Penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Nord, -

D E C I D E:

Recursul inculpatului Mihail Prociuc, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 27 noiembrie 2025, pe cauza penală de învinuire a lui Mihail Prociuc, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal RM, se respinge ca nefondat, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă şi susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul pronunțării ei.

Preşedintele completului, judecător **Ion Talpa**

Judecător **Viorica Severin**

Judecător **Cristina Prisacari**